Lietas arhīva Nr. CA-0364-18/7
ECLI:LV:RAT:2018:1129.C29332307.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2018.gada 29.novembrī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājas tiesnese I.Ramane
tiesnese I.Stuberovska
tiesnese I.Zaļā
ar tiesas sēdes sekretāri L.Alksni,
piedaloties /pers. A/ pilnvarotajai pārstāvei /pers. B/ un zvērinātai advokātei S.Putniņai, atbildētājas /pers. C/ un trešās personas /pers. D/ pārstāvim zvērinātam advokātam L.Brikmanim,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. A/ prasībā pret /pers. C/ par īres attiecību atzīšanu par spēkā neesošām un izlikšanu no dzīvojamām telpām, /pers. C/ pretprasībā pret /pers. A/ par īres līguma noslēgšanu un trešās personas /pers. D/ prasībā pret /pers. A/ par īres līguma noslēgšanu un izlikšanu sakarā ar /pers. A/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2012.gada 17.oktobra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. A/ (turpmāk arī – prasītāja) 2007.gada 29.augustā cēlusi tiesā prasību, vēlāk to vairākkārt papildinot un grozot (2007.gada 23.oktobrī, 2009.gada 16.aprīlī, 2009.gada 17.jūlijā), pret /pers. C/ (turpmāk arī – atbildētāja) par īres attiecību atzīšanu par spēkā neesošām un izlikšanu no dzīvojamām telpām.

[2] /pers. C/ 2007.gada 23.novembrī cēlusi tiesā pretprasību pret /pers. A/ par īres līguma noslēgšanu un dzīvojamo telpu atbrīvošanu, lūdzot uzlikt prasītājai pienākumu 20 kalendāro dienu laikā no sprieduma likumīgā spēkā stāšanās dienas noslēgt ar atbildētāju dzīvokļa /adrese/, 100,75 m^2 platībā, īres līgumu uz nenoteiktu laiku ar īres maksu Ls 0,72 (1,03 *euro*) par vienu dzīvokļa kopējās platības m^2 mēnesī, par dzīvoklī iemitinātām personām norādīt atbildētāju un /pers. D/, uzlikt pienākumu prasītājai atbrīvot dzīvokļa /adrese/, telpu Nr.9 un koplietošanas telpas no viņai piederošajām mantām, nododot minētās telpas atbildētājas lietošanā, kā arī piedzīt no prasītājas visus tiesāšanās izdevumus.

[3] Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 8.maija protokollēmumu lietā kā trešā persona atbildētājas pusē ar patstāvīgiem prasījumiem – izlikt prasītāju no strīdus dzīvokļa, nododot to atbildētājas un /pers. D/ lietošanā, pieaicināts /pers. D/.

[4] Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 22.maija spriedumu prasība atstāta bez izskatīšanas, bet pretprasība un trešās personas prasība apmierināta:

- noteikts pienākums prasītājai 20 (divdesmit) kalendāro dienu laikā pēc sprieduma spēkā stāšanās noslēgt ar /pers. C/ dzīvojamās telpas īres līgumu par dzīvokļa /adrese/, 100,75 m^2 platībā īri uz nenoteiktu laiku ar īres maksu Ls 0,72 (1,03 *euro*) par vienu dzīvokļa kopējās platības kvadrātmetru mēnesī, par iemitinātajām personām norādot /pers. C/ un /pers. D/;
- noteikts pienākums prasītājai 20 (divdesmit) kalendāro dienu laikā pēc sprieduma spēkā stāšanās atbrīvot dzīvokli /adrese/, un koplietošanas telpas no viņai piederošām mantām un nodot telpas /pers. C/ un /pers. D/ lietošanā;
- izlikt prasītāju no dzīvojamām telpām gadījumā, ja noteikto pienākumu /pers. A/ 20 (divdesmit) kalendāro dienu laikā pēc sprieduma spēkā stāšanās nav izpildījusi un nav atbrīvojusi dzīvokli /adrese/, un nav nodevusi telpas /pers. C/ un /pers. D/ lietošanā;
- no prasītājas par labu /pers. C/ piedzīti tiesas izdevumi Ls 40 (56,92 *euro*), par labu /pers. D/ tiesas izdevumi Ls 104,40, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi Ls 29,66 (42,20 *euro*).

[4.1] Spriedumā konstatēts, ka prasītāja atkārtoti nav ieradusies uz tiesas sēdi, nav paziņojusi neierašanās iemeslus nav lūgusi izskatīt lietu bez prasītāja klātbūtnes. Norādot, ka tiesvedība lietā ilgst kopš 2007.gada 29.augusta, un ir nepieciešams lietu izskatīt saprātīgos termiņos, uz ko norāda atbildētājas pārstāvis, tiesa atzinusi, ka prasība par īres attiecību atzīšanu par spēkā neesošām un izlikšanu no dzīvojamām telpām atstājama bez izskatīšanas.

[4.2] Par pretprasību un trešās personas prasību pirmās instances tiesa konstatējusi, ka lietā nav strīda par to, ka prasītāja ir dzīvokļa /adrese/, īpašniece kopš 2003.gada 1.septembra. Pastāv strīds par dzīvojamās telpas īres tiesībām.

1994.gada 30.maijā starp atbildētājas mirušo vīru /pers. E/ kā īrnieku un namu pārvaldi /Nosaukums/ kā izīrētāju noslēgts Dzīvojamās telpa īres līgums par visa dzīvokļa /adrese/ nodošanu īrē /pers. E/.

Atbildētāja strīdus dzīvoklī kopā ar vīru dzīvoja kopš īres līguma noslēgšanas, bet 1994.gada 27.jūlijā atbildētājas vīrs kā dzīvokļa īrnieks iemitināja tajā arī savus ģimenes locekļus – atbildētājas dēlu /pers. D/ un viņa toreizējo sievu /pers. A/ – prasītāju šajā lietā. /pers. D/ un prasītājas laulība šķirta ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2003.gada 15.maija spriedumu.

Pēc dzīvojamās mājas denacionalizācijas 2003.gada 20.augustā prasītāja uz pirkuma līguma pamata ieguvusi dzīvokļa /adrese/, īpašuma tiesības. Lietas izskatīšanas laikā prasītājai bijusi cita dzīves vieta.

Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2006.gada 10.aprīļa spriedumu un Augstākās tiesas Senāta 2006.gada 1.novembra spriedumu, pamatojoties uz likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 22.panta otro daļu, trešajai personai lietā – /pers. D/ izbeigtas dzīvokļa lietošanas tiesības, izliekot viņu no dzīvokļa ar visām viņam piederošajām mantām bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas. Tiesas spriedums izpildīts labprātīgi.

Tiesa atsaukusies uz likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 8.pantu. Tā kā prasītāja kā dzīvokļa īpašniece atbildētājas vīram /pers. E/ kā īrniekam paziņojusi savu bankas konta numuru, uz kuru veikt pārskatījumus par īri, atzīts, ka prasītāja atzinusi starp viņu, kā jauno īpašnieci, un iepriekšējo īrnieku /pers. E/ pastāvošās īres attiecības. Šis fakts nodibināts arī ar spēkā stājušos tiesas spriedumu.

2006.gada 24.decembri toreizējais īrnieks /pers. E/ parakstījis paziņojumu, kurš prasītājai nosūtīts 2006.gada 25.decembrī par to, ka, pamatojoties uz 1994.gada 30.maija Dzīvojamās telpas īres līgumu un likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 9.panta pirmo daļu, /pers. E/ iemitinās dzīvoklī /adrese/, savu pilngadīgo dēlu, kuram nav savas ģimenes – /pers. A/. /pers. D/ iemitinājies dzīvokli atbilstoši šim paziņojumam un bija deklarējis tajā savu dzīvesvietu.

Dzīvokļa īrnieks – atbildētājas vīrs /pers. E/, miris /miršanas datums/.

Tiesa atsaukusies uz likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 14.panta ceturto daļu. Norādīts, ka arī 1994.gada 30.maija Dzīvojamās telpas īres līgumā, kuru prasītāja nav apstrīdējusi, noteikts, ka īrnieka ģimenes locekļiem, kuri dzīvo kopā ar viņu, tāpat kā īrniekam ir visas tiesības un jāpilda visi pienākumi, kas paredzēti šajā dzīvojamās telpas īres līgumā.

Pamatojoties uz norādīto tiesa atzinusi, ka atbildētājai ir tiesības prasīt noslēgt ar viņu īres līgumu un kļūt par dzīvokļa /adrese/, īrnieci, tāpat viņai ir tiesības iemitināt dzīvoklī savu pilngadīgo dēlu – trešo personu šajā lietā /pers. D/, kuram nav savas ģimenes.

Tiesa atzinusi apstākli, ka ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2006.gada 10.aprīļa spriedumu /pers. D/ izbeigtas dzīvokļa /adrese/, lietošanas tiesības, šajā gadījumā par nesaistošu, jo /pers. D/ lietošanas tiesības izbeigtas uz citiem pamatiem – kā prasītājas bijušajam laulātajam.

Lietā ir nodibināts, ka gan iepriekšējais īrnieks /pers. E/, gan arī atbildētāja kā pašreizējā īrniece vairākkārt gan mutvārdos, gan arī rakstveidā pieprasījuši prasītājai noslēgt likumam atbilstošu dzīvojamās telpas īres līgumu, taču tas nav izdarīts, tiesas ieskatā, pušu naidīgo savstarpējo attiecību dēļ.

Ņemot vērā iepriekš norādīto, tiesa atzinusi, atbildētājas pretprasību un trešās personas prasību par īres līguma noslēgšanu ar atbildētāju iepriekšējā īrnieka vietā, nemainot iepriekšējā īres līguma nosacījumus par tiesisku un pamatotu.

Tiesa atsaukusies uz likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 13.pantu un civiltiesību doktrīnā atzīto, ka gadījumā, ja dzīvojamās telpas īres līgumā nav paredzēta izīrētāja tiesība prasīt īres maksas paaugstināšanu, tad līgumā noteiktā īres maksas paliek spēkā visu īres līguma darbības laiku. Tomēr minētais nosacījums nav piemērojams gadījumos, kad īres maksa bijusi ierobežota ar likumu, piemēram, gadījumos, kad īres maksa tikusi noteikta likuma „Par dzīvojamo telpu īri" Pārejas noteikumu 4., 5., vai 6.punktā norādītajos gadījumos.

Likuma „Par dzīvojamo telpu īri" Pārejas noteikumu 4. un 5.punkts, kas noteica „īres griestus", kopš 2007.gada 1.janvāra vairs nedarbojās *(sk. Satversmes tiesas 2006.gada 8.marta spriedumu Nr.2005-16-01),* īres maksa jānosaka pusēm brīvprātīgi vienojoties. Ja šāda vienošanās nav panākta, tad dzīvojamās telpas īres maksa pēc izīrētāja vai īrnieka prasības nosakāma tiesas kārtībā, ņemot par pamatu likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.panta noteikumus par mājas apsaimniekošanas izdevumu un peļņas iekļaušanu īres maksā, ievērojot likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 13.pantā paredzēto brīdinājuma kārtību (*sk. sal. R.Krauze. Par dzīvojamo telpu īri. Likums ar komentāriem. Ceturtais papildinātais izdevums. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2008, 79., 80., 102.-104.lpp.*).

Tiesa konstatējusi, ka, konkrētajā gadījumā īres maksa nav tikusi noteikta iepriekšējā īrnieka /pers. E/ un prasītājas brīvas vienošanās rezultātā, jo īres maksas apmērs ticis ierobežots likuma „Par dzīvojamo telpu īri" Pārejas noteikumos paredzētajā apmērā.

Prasītāja 2007.gada 14.februārī nosūtījusi īrniecei /pers. C/ paziņojumu par īres maksas palielināšanu ar 2007.gada 1.janvāri, nosakot to Ls 2,07 par katru izīrēto m^2. Paziņojumā prasītāja norādījusi, ka /pers. D/ iemitināšana dzīvoklī, par ko atbildētāja viņu informējusi 2006.gada 30.decembrī, ir nelikumīga un ja /pers. D/ neatbrīvos dzīvokli, tad tiks celta prasība par /pers. C/ izlikšanu, pamatojoties uz likuma par dzīvojamo telpu īri" $28.^6$ panta pamata. Paziņojumā ietvertajai īres maksai atbildētāja nav piekritusi. Iepriekšējam īrniekam /pers. E/ prasītāja par īres maksas paaugstināšanu brīdinājumu sastādījusi viņa nāves dienā 2006.gada 30.decembrī, līdz ar to tiesa secinājusi, ka iepriekšējo īrnieku prasītāja nav brīdinājusi par īres maksas paaugstināšanu.

No iepriekš norādītā tiesa secinājusi, ka prasītāja vairāk nekā sešus mēnešus pirms prasības celšanas brīdinājusi atbildētāju par konkrētu īres maksas paaugstināšanu, bet šai īres maksas paaugstināšanai nav pievienojusi finansiālo pamatojumu, līdz ar to nav ievērojusi normatīvo aktu prasības par īres maksas paaugstināšanu.

Pastāvot apstākļiem, kad prasītāja prasību par īres maksas noteikšanu nav cēlusi, bet atbildētāja pretprasībā lūdz to noteikt saskaņā ar iepriekšējā īres līguma noteikumiem Ls 0,72 (1,02 *euro*) par vienu dzīvojamās telpas kvadrātmetru mēnesī, tiesa atzinusi, šādu prasību par pamatotu un apmierināmu.

Tiesa atzinusi par pamatotu atbildētājas un trešās personas prasību par /pers. D/ iemitināšanu dzīvoklī, jo saskaņā ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 14.panta ceturto daļu pēc bijušā īrnieka /pers. E/ nāves jaunajai īrniecei /pers. C/ ir tiesības prasīt dzīvojamās telpas īres līguma noslēgšanu ar viņu iepriekšējā īrnieka vietā, nemainot iepriekšējā īres līguma nosacījumus. Līdz ar to arī jaunajai īrniecei ir tiesības prasīt iemitināt savu pilngadīgo dēlu, kuram nav savas ģimenes, jo iepriekšējais īrnieks un arī jaunā īrniece par dēla iemitināšanu likumā noteiktā kārtībā brīdinājusi prasītāju.

Tiesa konstatējusi, ka prasītāja bijušā īrnieka /pers. E/ rīcībai un īrnieces /pers. C/ rīcībai par dēla ievietošanu dzīvoklī nav piekritusi, līdz ar to strīds risināms tiesas ceļā.

Atsaucoties uz Civillikuma 1.pantu, tiesa norādījusi, ka tiesības izlietojamas un pienākumi pildāmi pēc labas ticības. Tiesa atzinusi, ka prasītājai kā īpašniecei saskaņā ar Civillikuma 927.pantu ir pilnīgas varas tiesības par lietu, taču arī īpašniekam savas tiesības ir jāizmanto labā ticībā.

Tiesa norādījusi, ka labas ticības princips nozīmē to, ka katram savas subjektīvās tiesības jāīsteno un subjektīvās tiesības jāizpilda, ievērojot citu personu pamatotās intereses. Tāpēc uzskatījusi, ka prasītājai kā dzīvokļa /adrese/, īpašniecei ir jāievēro abu līguma pušu intereses, tajā skaitā arī atbildētājas un trešās personas intereses.

No zvērināta tiesu izpildītāja akta Nr.545 tiesa konstatējusi, ka izpildu darbību veikšanas laikā prasītāja un /pers. F/ 2009.gada 13.novembrī ievietojušās dzīvoklī /adrese/.

No lietas materiāliem tiesa secina, ka starp lietas dalībniekiem ilgstoši pastāv neatrisinātas savstarpēji naidīgas attiecības, kurās ir iesaistīti bērni, arī vairākas tiesvedības un kriminālprocess par patvarību.

Pamatojoties uz iepriekš norādītajiem apstākļiem tiesa atzinusi, ka prasītājai jānosaka pienākums divdesmit kalendāro dienu laikā pēc sprieduma spēkā stāšanās noslēgt ar atbildētāju beztermiņa dzīvojamās telpas /adrese/, īres līgums ar īres maksu Ls 0,72 (1.02 *euro*) par vienu kvadrātmetru mēnesī, par iemitināmām personām norādot /pers. C/ un /pers. D/.

Tiesa atzinusi, ka gadījumā, ja noteikto pienākumu prasītāja divdesmit kalendāro dienu laikā pēc sprieduma spēkā stāšanās nepildīs – neatbrīvos dzīvokli un nenodos telpas /pers. C/ un /pers. D/ lietošanā, prasītāja ir izliekama no dzīvokļa.

[5] Par Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 22.maija spriedumu prasītāja iesniegusi apelācijas sūdzību, pārsūdzot to pilnā apjomā.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka lietā pastāv pušu un trešās personas strīds par dzīvojamās telpas īres tiesībām. Strīds starp pusēm ir par atbildētājas kā īrnieces tiesībām iemitināt trešo personu – prasītājas bijušo laulāto, prasītājai piederošajā dzīvoklī, prasītājas tiesībām izbeigt atbildētājas un trešās

personas dzīvokļa lietošanas tiesības un prasītājas tiesībām izlikt atbildētāju un trešo personu no prasītājai piederošā dzīvokļa īpašuma, kā arī par prasītājas lietošanas tiesībām lietot viņai piederošo dzīvokļa īpašumu.

Norāda, ka nav strīda par to, ka prasītāja kopš 1994.gada 27.jūlija likumīgi kā īrnieks dzīvoja strīdus dzīvoklī /adrese/. Tāpat lietā nav strīda, ka 2003.gada 20.augustā prasītāja minēto dzīvokli iegādājās savā īpašumā. Visu šo laiku līdz dzīvokļa iegādei, kā arī pēc dzīvokļa iegādes, prasītājai bija minētā dzīvokļa lietošanas tiesības. Strīds ir par pušu un trešās personas dzīvokļa lietošanas tiesībām.

Tiesas spriedumā nav norādīts, uz kāda pamata prasītāja ir zaudējusi dzīvokļa lietošanas tiesības un uz kāda pamata prasītājai būtu jāatbrīvo viņai piederošais nekustamais īpašums. Ņemot vērā, ka puses minēto dzīvokli gan pirms dzīvokļa iegādes prasītājas īpašumā, gan arī pēc tam lietoja dalīti, atbildētājai un trešai personai nav pamata prasīt lietot visu prasītājai piederošo dzīvokli. Faktu, ka pusēm pastāvēja dalīta lietošana apstiprina pušu strīdi par maksājamo īres maksas apmēru, kas risināti ar īres valdes starpniecību. Tiesai, ņemot vērā to, ka faktiski starp pusēm pastāv prasītājai piederošā dzīvokļa dalītās lietošanas tiesības, bija jāizlemj lieta pēc būtības un jānosaka katrai no pusēm dzīvojamās telpas lietojamā platība, nevis jāizliek prasītāja no viņai piederošā dzīvokļa.

Atbildētajās atsaukšanas uz to, ka prasītāja kopš 2004.gada septembra nedzīvo minētajā dzīvoklī, kā arī fakts, uz ko atsaucas tiesa attiecībā uz to, ka prasītājai lietas izskatīšanas laikā bijusi cita dzīves vieta, nevar būt par pamatu prasītājas lietošanas tiesību izbeigšanai un viņas izlikšanai no viņai piederošā dzīvokļa, kas ir prasītājas un viņas ģimenes vienīgais mājoklis, kurā prasītāja un viņas bērni ir arī deklarējuši savu dzīvesvietu. Tas vien, ka prasītāja kādu laiku nedzīvoja strīdus dzīvoklī un nevarēja izlietot savas dzīvokļa lietošanas tiesības, neizbeidz viņas lietošanas tiesības.

Tiesa atzīstot, ka prasītājai kā īpašniecei saskaņā ar Civillikuma 927.pantu savas tiesības ir jāizmanto labā ticībā un tāpēc jāievēro abu līguma pušu intereses, tajā skaitā arī atbildētājas un trešās personas interese, nav ņēmusi vērā faktu, ka prasītāja nebija zaudējusi dzīvokļa lietošanas tiesības un minētajā dzīvoklī kopš 2004.gada nedzīvoja naidīgo attiecību dēļ ar savu bijušo laulāto un viņa vecākiem. Prasītājas ievietošanās dzīvoklī 2009.gada 13.novembrī nav vērtējama kā Civillikuma 927.panta pārkāpums. Tas, ka prasītāja kā viena no dzīvokļa īrniecēm iegādājās dzīvokli īpašumā, neizbeidz viņas lietošanas tiesības.

Atbildētāja nav pierādījusi savas tiesības lietot visu prasītājai piederošo dzīvokli.

Uzliekot prasītājai pienākumu noslēgt īres līgumu ar atbildētāju, tiesa nav vērtējusi, ka kopš 2009.gada 15.novembra atbildētāja nelieto strīdus dzīvojamās telpas, kā arī neveic īres maksājumus, kas liecinātu par vēlmi saglabāt esošās īres attiecības īrnieka prombūtnes laikā atbilstoši likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 37.un 38.pantam. Atbildētāja arī nav iesniegusi pierādījumus, ka 2009.gada 15.novembrī prasītāja prettiesiski būtu izlikusi atbildētāju no īrētās dzīvojamās telpas.

Prasītāja, atsaucoties uz Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2006.gada 10.aprīļa spriedumu un Augstākās tiesas Senāta 2006.gada 1.novembra spriedumu, norāda, ka tiesa nepamatoti atzinusi, ka /pers. D/ prasītajai piederošā dzīvokļa lietošanas tiesības ir izbeigtas un viņš ir izlikts no tā bez citas dzīvojamās telpas uz citiem pamatiem nekā tas ir izskatāmajā lietā.

Tiesa nepamatoti piemērojusi likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 14.panta ceturto daļu, jo, lai arī šajā normā tiek noteiktas tiesības atbildētājai pēc vīra nāves prasīt dzīvojamās telpas īres līguma noslēgšanu iepriekšējā īrnieka vietā un tiesības prasīt iemitināt savu pilngadīgo dēlu, kuram nav savas ģimenes, tiesai bija jāizvērtē trešās personas iemitināšanas pamats.

[6] Izskatījusi lietu sakarā ar prasītājas apelācijas sūdzību, Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija ar 2014.gada 24.aprīļa spriedumu prasība par īres attiecību atzīšanu par spēkā neesošām un izlikšanu no dzīvojamām telpām noraidīta pilnīgi.

Pretprasība un trešās personas prasība apmierināta pilnīgi:

· noteikts pienākums prasītājai 20 kalendāro dienu laikā pēc sprieduma likumīgā spēkā stāšanās noslēgt ar atbildētāju dzīvojamās telpas īres līgumu par dzīvokļa Nr.7, /adrese/, 100,75 m^2 platībā īri uz nenoteiktu laiku ar īres maksu 1,02 *euro* par vienu dzīvokļa kopējās platības m^2 mēnesī, par iemitinātajām personām norādot atbildētāju un /pers. D/;

· noteikts pienākums prasītājai 20 kalendāro dienu laikā pēc sprieduma likumīgā spēkā stāšanās atbrīvot dzīvokli Nr.7, /adrese/, no viņai piederošajām mantām un nodot dzīvojamās telpas atbildētājas un /pers. D/ lietošanā;

· nospriests izlikt prasītāju no dzīvojamām telpām gadījumā, ja noteikto pienākumu prasītāja 20 kalendāro dienu laikā pēc sprieduma likumīgā spēkā stāšanās nav izpildījusi, t.i., nav atbrīvojusi minētās dzīvojamās telpas un nav nodevusi tās atbildētājas un /pers. D/ lietošanā;

· no prasītājas atbildētājas labā piedzīti tiesas izdevumi 56,41 *euro*, /pers. D/ labā – 148,55 *euro*, un valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi – 17,41 *euro*.

[7] Par Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2014.gada 24.aprīļa spriedumu, prasītāja iesniegusi kasācijas sūdzību, kurā, atsaucoties uz materiālo tiesību normu nepareizu piemērošanu, kā arī procesuālo tiesību normu pārkāpumiem, lūgusi spriedumu atcelt un lietu nodot jaunai izskatīšanai.

[8] Ar Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2017.gada 21.jūlija spriedumu Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2014.gada 24.aprīļa spriedums atcelts daļā, ar kuru apmierināta atbildētājas pretprasība un lieta šajā daļā nodota jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesai, kā arī daļā, ar kuru apmierināta trešās personas /pers. D/ prasība, un tiesvedība šajā daļā izbeigta.

Spriedums, prasības noraidītajā daļā, atstāts negrozīts.

[9] Apelācijas instances tiesas sēdē prasītājas pārstāve pretprasību neatzina, uzturēja apelācijas sūdzību uz apelācijas sūdzībā norādītajiem pamatiem.

Papildus paskaidroja, tā kā atbildētāja prasa noslēgt īres līgumu miruša īrnieka vietā, tam nepieciešama visu pilngadīgo ģimenes locekļu piekrišana. Šādu piekrišanu no prasītājas atbildētāja nav saņēmusi. Nav saprotama atbildētājas patiesā griba, jo strīdus dzīvokli labprātīgi atstājusi jau 2009.gadā pēc /pers. D/ izlikšanas. Visas mantas no dzīvokļa bijušas izvestas jau pirms tam. Nav arī pierādījumu, ka atbildētāja no dzīvojamās telpas būtu izlikta patvarīgi. Tā kā dzīvoklī notikusi pārbūve, nav iespējams ierādīt atbildētājai atsevišķu telpu, jo esošajās trīs istabās dzīvo prasītāja ar dzīvesbiedru, prasītājas meita un dēls ar savu ģimeni.

Lūdza pretprasību noraidīt pilnīgi.

Atbildētājas un trešās personas pārstāvis apelācijas instances tiesas sēdē uzturēja pretprasību pilnā apmērā uz tajā norādītajiem pamatiem. Apelācijas sūdzību neatzina.

Papildus paskaidroja, ka atbildētājai nebija pamata kādam prasīt likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 14.panta ceturtajā daļā noteikto piekrišanu, jo prasītāja dzīvoklī nedzīvoja. Uzskata, tā kā prasītājai ir saistošs miruša īrnieka īres līguma priekšmets, kas bija viss dzīvoklis, tad arī atbildētājai ir tiesības uz dzīvojamās telpas īres līguma noslēgšanu uz visu dzīvojamo telpu. Atbildētāja dzīvoklī nedzīvo kops 2009.gada 15.novembra, jo prasītāja atbildētājai traucēja dzīvokļa lietošanu. Tāpēc par šo laiku nav veikusi īres maksas maksājumus. Lai gan atbildētājai ir bijusi ilgstoši liegta iespēja lietot dzīvokli, tomēr vēlas saglabāt dzīvokļa lietošanas tiesības.

Lūdza pretprasību apmierināt pilnīgi.

Motīvu daļa

[10] Uzklausot pušu pārstāvju paskaidrojumus un novērtējot tos saistībā ar lietā esošajiem pierādījumiem, apsverot apelācijas sūdzības argumentus, pamatojoties uz apstākļiem, kas nodibināti ar pierādījumiem lietā, Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka apelācijas sūdzība ir pamatota daļēji un pretprasība daļā par pienākuma uzlikšanu prasītājai atbrīvot dzīvojamās telpas un prasītājas izlikšanu ir noraidāma.

[10.1] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu, apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā. Savukārt Civilprocesa likuma 430.panta trešā daļa nosaka, ka fakti, kas konstatēti pirmās instances tiesā, apelācijas instances tiesā nav jāpārbauda, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

[10.2] Civilprocesa likuma 476.panta pirmajā daļā noteikts, ka likuma tulkojums, kas izteikts kasācijas instances tiesas spriedumā, ir obligāts tiesai, kas šo lietu izskata no jauna.

[10.3] Iesniedzot apelācijas sūdzību par pirmās instances tiesas spriedumu, prasītāja to pārsūdzēja pilnā apjomā. Ar apelācijas instances tiesas spriedumu prasītājas prasība noraidīta pilnīgi, pretprasība un trešās personas prasība apmierināta pilnīgi.

Ar kasācijas instances tiesas spriedumu apelācijas instances spriedums daļā par prasības noraidīšanu atstāts negrozīts, līdz ar to spriedums daļā par prasības noraidīšanu stājies likumīgā spēkā 2017.gada 21.jūlijā.

Apelācijas instances tiesas spriedums ar Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2017.gada 21.jūlija spriedumu daļā par trešās personas prasības apmierināšanu atcelts, un tiesvedība lietā šajā daļā ir izbeigta.

[10.4] Ievērojot norādīto, atzīstams, ka apelācijas instances tiesas izskatīšanas priekšmets ir /pers. C/ pretprasība par īres līguma noslēgšanu un prasītājas izlikšanu.

[11] Lietā nav strīda par to, ka Alvis Gaņģis kā īrnieks un namu pārvalde /Nosaukums/ kā izīrētājs 1994.gada 30.maijā noslēguši dzīvokļa /adrese/, beztermiņa īres līgumu. Atbildētāja dzīvokļa lietošanas tiesības ieguvusi kā īrnieka /pers. E/ laulātā.

No pretprasības pieteikuma satura izriet, ka dažus mēnešus pēc tam, kad 1994.gada 30.maijā tika noslēgts īres līgums, /pers. E/ viņam izīrētajā dzīvoklī iemitināja arī sava dēla ģimeni. Turklāt, no pretprasībā aprakstītajiem apstākļiem nepārprotami izriet un par to lietā strīda nav, ka dzīvokļa īrnieks /pers. E/ dzīvoklī /adrese/, iemitinātās personas, tajā skaitā prasītāju un viņas nepilngadīgos bērnus, atzina par ģimenes locekļiem.

Tādējādi, atbilstoši likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 9.panta otrās daļas (*likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2002.gada 1.janvārim*) noteikumiem, prasītāja bija ieguvusi tādas pašas tiesības un pienākumus kā īrnieks.

Pastāvot šādiem apstākļiem secināms, ka prasītāja dzīvokļa /adrese/, lietošanas tiesības kā īrnieka ģimenes locekle ieguva 1994.gadā. Lai gan no pušu sarakstes un rakstveida paskaidrojumiem var secināt, ka dzīvokļa lietotāji ir bijuši vienojušies par noteiktu istabu lietošanu, tomēr lietā nav ziņu par apakšīres līguma noslēgšanu likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 17.panta pirmās daļas izpratnē. Pastāvot šādiem apstākļiem, gan atbildētāja, gan prasītāja dzīvokļa lietošanas tiesības kā īrnieka ģimenes locekles ieguva uz visu dzīvokli, t.i., saskaņā ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 9.panta otro daļu (*redakcijā, kas bija spēkā līdz 2002.gada 1.janvārim*) ieguva tādas pašas tiesības un pienākumus kā īrniekam.

Atbildētāja arī nenoliedz faktu, ka prasītāja kopā ar tolaik nepilngadīgajiem bērniem (Agiju un Reini) turpināja lietot dzīvojamās telpas līdz 2004.gadam, kad, atstādama vienā no istabām savas mantas, pārcēlās uz citu dzīvesvietu. Turklāt no pušu sarakstes un rakstveida paskaidrojumiem izriet, ka prasītājas atrašanos strīdus dzīvoklī atbildētāja uzskatījusi par īrnieka dzīvokļa lietošanas tiesību traucējumu. Tomēr lieta nav ziņu par prasītājas likumīgo dzīvokļa lietošanas tiesību izbeigšanos likuma "Par dzīvojamo telpu īri" $10.^1$ pantā (*2001.gada 5.jūlija likuma redakcijā*) noteiktā kārtībā.

Lietā nav arī strīda, ka prasītājai 2003.gada 1.septembrī, pamatojoties uz 2003.gada 20.augusta pirkuma līguma pamata, zemesgrāmatā nostiprinātas dzīvokļa /adrese/, īpašuma tiesības.

Tādējādi, lai gan saskaņā ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 8.pantu, iegūstot strīdus dzīvokļa īpašuma tiesības, prasītājai ir saistošs /pers. E/ un namu pārvaldes /Nosaukums/ 1994.gada 30.maijā noslēgtais dzīvojamās telpas īres līgums, tas nevar nelabvēlīgi ietekmēt prasītājas pirms tam iegūtās dzīvokļa lietošanas tiesībās.

Kā norādīts Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2017.gada 21.jūlija spriedumā šajā lietā "[..] *apstāklim, ka persona iegūst īpašumā dzīvojamās telpas, kuras pirms tam lietojusi īrnieka vai ģimenes locekļa statusā, nevar negatīvi iespaidot viņas jau nodibinātās lietošanas tiesības. Gluži pretēji, bijušajām īrniekam (ģimenes loceklim) kļūstot par dzīvokļa īpašnieku, viņa tiesību apjoms nevis samazinās, zūd vai izbeidzas, bet gan visai būtiski paplašinās (Civillikuma 927.pants)*."

Atbilstoši Civillikuma 927.pantā noteiktajam īpašums ir pilnīgas varas tiesība par lietu, t. i., tiesība valdīt un lietot to, iegūt no tās visus iespējamos labumus, ar to rīkoties un noteiktā kārtā atprasīt to atpakaļ no katras trešās personas ar īpašuma prasību.

Ievērojot norādīto, iegūstot strīdus dzīvokļa īpašuma tiesības, prasītājas iepriekš likumīgā ceļā iegūtās tiesības lietots dzīvokļa īpašumu, papildinājās ar tiesībām gūt no tā visus iespējamos labumus un rīkoties ar to, ciktāl šis tiesības nav ierobežotas ar likumu vai līgumu. Tādējādi prasība ierobežot prasītājas īpašuma tiesības, pilnībā liedzot izmantot strīdus dzīvokļa lietošanas tiesības, kuras pirms tam likumīgi iegūtās un no kuru izmantošanas prasītāja nav atteikusies, ir pretrunā ar likumu.

Civillietu tiesas kolēģijas atzīst, ka tas, ka prasītāja 2004.gadā kopā ar nepilngadīgajiem bērniem ir pārcēlusies uz citu dzīvesvietu pats par sevi neliecina par atteikšanos no dzīvokļa lietošanas tiesībām par labu citām uz īres līguma pamata dzīvokļa īpašumā iemitinātajām personām.

Prasītājas vēlmi izmantot dzīvokļa lietošanas tiesības apliecina tas, ka dzīvokļa īpašumā tika atstātas prasītājas mantas. Šis fakts izriet, gan no pretprasības pieteikuma satura, gan to apstiprina lietas materiāliem pievienotais 2006.gada 15.decembra zvērinātas tiesu izpildītājas G.Postažas akts Nr.151 lietā Nr.4S-85/2006.

Turklāt no lietas materiāliem to kopumā izriet, ka prasītājas dzīvokļa lietošanas tiesības apgrūtināja savstarpēji nelabvēlīgās attiecības un ieilgušie konflikti ar pārējām dzīvoklī dzīvojošajām personām, tajā skaitā atbildētāju.

Prasītājas argumentu, ka viņas dzīvokļa lietošanas tiesības ir ierobežojusi atbildētāja un dzīvoklī prasītāja varējusi iekļūt tikai 2009.gada 13.novembrī apstiprina lietas materiāliem pievienotie rakstveida pierādījumi.

No 2009.gada 13.novembra zvērināta tiesu izpildītāja akta Nr.544 izpildu lietā Nr.1399/2C8./2009 (izpildu darbības veiktas pamatojoties uz Rīgas apgabaltiesas 2009.gada 14.oktobrī izsniegto izpildu rakstu Nr.CA-656/6 2006.g. par lietošanas tiesību izbeigšanu un /pers. D/ izlikšanu no dzīvokļa /adrese/) izriet, ka izpildu darbības notikušas piedaloties atbildētājai un /pers. D/ pārstāvja /pers. G/ klātbūtnē. Dzīvokļa durvis atvērtas labprātīgi. Aktā norādīts, ka piedzinēja (prasītāja šajā lietā) ievešana valdījumā nav bijusi iespējama, jo dzīvoklī dzīvo atbildētāja. Turklāt, neievērojot prasītājas likumīgās dzīvokļa lietošanas tiesības, prasītājai un prasītājas meitai /pers. F/ (lietā nav strīda, ka arī /pers. F/ dzīvoklī iemitināta 1994.gadā kā īrnieka /pers. E/ ģimenes locekle (īrnieka dēla meita)), saskaņā ar 2009.gada 13.novembra zvērināta tiesu izpildītāja aktā Nr.545 izpildu lietā Nr.1399/2C8./2009 norādīto, pieprasīts iziet no dzīvokļa īpašuma, jo dzīvokli lieto atbildētāja.

Tas liecina, ka atbildētāja ir cēlusi iebildumus pret prasītājas un viņas bērnu, dzīvokļa lietošanas tiesību, kas nodibinātas pamatojoties uz likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 9.panta otro daļu (*redakcijā, kas bija spēkā līdz 2002.gada 1.janvārim*), izmantošanu.

Pamatojoties uz iepriekš norādīto Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka nav guvis apstiprinājumu atbildētājas viedoklis, ka prasītāja, iegūstot dzīvokļa īpašuma tiesības, ir zaudējusi dzīvokļa lietošanas tiesības, kuras bija ieguvusi kā īrnieka ģimenes loceklis. Līdz ar to pretprasība daļā par pienākuma

uzlikšanu prasītājai atbrīvot dzīvokli un pilnībā nodot to atbildētājas lietošanā, kā arī izlikt prasītāju, ja prasītāja 20 dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas nav atbrīvojusi dzīvojamo telpu, nav pamatota ar lietā esošiem pierādījumiem un ir pretrunā likuma prasībām. Tāpēc pretprasība šajā daļā ir noraidāma.

[12] Vērtējot pretprasību daļā par pienākuma uzlikšanu prasītājai noslēgt ar atbildētāju līgumu par dzīvokļa /adrese/, īri visā tā platībā, Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka likuma "Par dzīvojamo telpu Īri" 14.panta ceturtajā daļā likumdevējs noteicis īrnieka ģimenes locekļa tiesības īrnieka nāves gadījumā, prasīt dzīvojamās telpas īres līguma noslēgšanu ar viņu iepriekšējā īrnieka vietā, nemainot iepriekšējā īres līguma nosacījumus. Šīs tiesības noteiktas pilngadīgiem ģimenes locekļiem, ar nosacījumu, ja tam piekrīt pārējie pilngadīgie ģimenes locekļi.

[12.1] No 2007.gada 11.janvāra atbildētājas paziņojuma prasītājai Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka atbildētāja, prasot dzīvojamās telpas īres līguma noslēgšanu ar viņu mirušā īrnieka vietā, tam piekrišanu saņēmusi tikai no sava dēla /pers. D/, kas dzīvoklī iemitināts 2006.gada 30.decembrī, neievērojot Rīgas apgabaltiesas 2006.gada 10.aprīļa spriedumu par viņa dzīvokļa lietošanas tiesību izbeigšanu un izlikšanu no dzīvojamās telpas (spriedums stājies spēkā 2006.gada 1.novembrī).

Vienlaicīgi atbildētāja arī lūgusi savu pilngadīgo dēlu /pers. D/ ierakstīts dzīvojamās telpas īres līgumā. Šāds tiesību normām pretējs prasījums izteikts arī pretprasības pieteikumā – lūgts par dzīvoklī iemitinātām personām norādīts ne tikai atbildētāju, bet arī trešo personu /pers. D/.

No lietas materiāliem pievienotā Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2004.gada 16.novembra sprieduma izriet, ka prasītāja jau 2003.gada 16.decembrī cēlusi tiesā prasību pret /pers. D/ par dzīvokļa /adrese/, lietošanas tiesību izbeigšanu un izlikšanu sakarā ar to, ka viņš vairs nav prasītājas laulātais un dzīvošana ar viņu vienā dzīvoklī vairs nav iespējama.

Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2006.gada 10.aprīļa spriedumu prasība apmierināta. Spriedums stājies spēkā 2006.gada 1.novembrī. Tādējādi ar likumīgā spēkā stājušos tiesas spriedumu /pers. D/ dzīvokļa /adrese/, lietošanas tiesības ir izbeigtas. Prasītāja nav devusi savu piekrišanu /pers. D/ atkārtotai iemitināšanai dzīvoklī.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst par nepamatotu atbildētājas viedokli, ka saskaņā ar likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 9.panta pirmo daļu (*2001.gada 5.jūlija likuma redakcijā*) mirušā īrnieka dēla /pers. D/, kuram nav savas ģimenes, iemitināšanai atpakaļ strīdus dzīvoklī 2006.gada decembrī pietiekams pamats bija dzīvokļa īpašnieces informēšana.

Likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 9.panta pirmajā daļā noteiktas īrnieka tiesības iemitināt dzīvojamā telpā pilngadīgos bērnus, kuriem nav savas ģimenes, ar nosacījumu, ka tam piekrituši visi attiecīgajā dzīvojamā telpā dzīvojošie īrnieka pilngadīgie ģimenes locekļi un ja iepriekš par to rakstveidā informēts izīrētājs.

Pamatojoties uz sprieduma 11.punktā konstatēto, ka prasītāja iegūstot dzīvokļa īpašuma tiesības nav zaudējusi iepriekš īrnieka ģimenes locekļa statusā iegūtās dzīvokļa lietošanas tiesības, tiesas kolēģija uzskata, ka /pers. D/ iemitināšanai dzīvoklī nepieciešama ne tikai prasītājas kā dzīvokļa īpašnieces informēšana, bet arī viņas kā īrnieka pilngadīgā ģimenes locekļa piekrišana.

Arī tiesību doktrīnā izteikts viedoklis, ka izīrētāja piekrišana nav nepieciešama, „[..] izņemot gadījumus, kad fiziskas personas – mājas (dzīvokļa) īpašnieki īres līgumu slēguši par dzīvojamo telpu, kurā viņi paši dzīvo, jo šajā gadījumā vajadzīga arī viņu (izīrētāju) piekrišana" (*sk. Krauze R. Krauze I. Dzīvoklis: īre, privatizācija, īpašums (dokumenti un komentāri). Rīga: Mans Īpašums, 1996, 224.lpp.*).

Pastāvot šādiem apstākļiem /pers. D/ iemitināšana prasītājai piederošajā strīdus dzīvokļa īpašumā bez prasītājas gribas ir pretrunā ar likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 9.panta pirmajā daļā noteikto. Tādējādi pretprasība daļā par /pers. D/ norādīšanu īres līgumā par dzīvoklī iemitināto personu, jo īpaši situācijā, kad viņa lietošanas tiesības ir jau bijušas izbeigtas ar likumīgā spēkā stājušos tiesas spriedumu, nav tiesiska pamatota. Līdz ar to pretprasība šajā daļā noraidāma.

[12.2] Lietā nav strīda, ka prasītājas piekrišanu dzīvojamās telpas īres līguma noslēgšanai mirušā īrnieka vietā atbildētāja nav saņēmusi. Savukārt apstāklis, ka prasītāja pretprasības celšanas laikā patstāvīgi neuzturējās strīdus dzīvoklī nav pamats uzskatīt, ka viņā būtu zaudējuši dzīvokļa īrnieka ģimenes locekļa statusu un no tā izrietošās tiesības. Turklāt atbilstoši likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 37.pantā noteiktajam, īrnieka ģimenes locekļu pagaidu prombūtnē viņiem saglabājas tiesības uz dzīvojamās telpas īres attiecību saglabāšanu.

Ievērojot norādīto, prasot dzīvojamās telpas īres līguma noslēgšanu mirušā īrnieka vietā, atbilstoši likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 14.panta ceturtās daļas prasībām, atbildētājai būtu jāsaņem prasītājas kā mirušā īrnieka ģimenes locekles piekrišana. Tomēr šādas piekrišanas neesamība, tiesas kolēģijas ieskatā, konkrētajā gadījumā nav šķērslis prasības celšanai tiesā.

Tiesību doktrīnā atzīts: "[..] pilngadīgie īrnieka ģimenes locekļi vienojas, kurš no viņiem prasīs noslēgt jaunu īres līgumu [..]. Praktiski ir iespējami strīdi ģimenes locekļu starpā par to, kurš stāsies aizgājušā īrnieka vietā. Šādam strīdam ir civiltiesisks raksturs, jo tas ir strīds par civilajām tiesībām, tādēļ tas izšķirams tiesas kārtībā.[..]" (*sk. R.Krauze. Par dzīvojamo telpu īri. Likums ar komentāriem. Trešais papildinātais izdevums. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2006, 218 lpp. – 87.lpp.*).

Situācijā, kad prasītāja ir gan mirušā īrnieka ģimenes locekle, gan arī izīrētājs, turklāt pretprasības celšanas brīdī citu pilngadīgu ģimenes locekļu nebija, nesaņemot prasītājas piekrišanu īres līguma noslēgšanai mirušā īrnieka vietā, atbildētājai bija tiesisks pamats pretprasības celšanai tiesā.

[12.3] Lietā nav strīda par to, ka atbildētāja laikā no 2009.gada 15.novembra nav uzturējusies strīdus dzīvokli. Lietā ir strīds par to, vai tādējādi atbildētāja ir labprātīgi atteikusies no dzīvokļa lietošanas tiesībām vai arī dzīvokļa lietošanas tiesību izmantošana viņai ir bijusi liegta.

Prasītāja, ceļot iebildumus pret īres līguma noslēgšanu ar atbildētāju mirušā īrnieka vietā, norāda, ka atbildētāja, no 2009.gada 15.novembra nedzīvojot strīdus dzīvoklī, nav tieši paudusi vēlmi dzīvokļa lietošanas tiesības izmantot savas dzīvesvietas nodrošināšanai. Tādējādi uzskata, ka celtās pretprasības mērķis nav nodrošināt atbildētājas dzīvesvietu, bet gan saņemt kompensāciju. Savukārt atbildētāja norādījusi, ka dzīvokļa lietošanas tiesības viņai ir bijušas prettiesiski liegtas, jo, 2009.gada novembrī atgriežoties strīdus dzīvoklī pēc ārstniecības iestādes apmeklējuma, vairs nav varējusi tajā iekļūt.

Pierādījumi, kas tieši apstiprinātu prasītājas vai atbildētājas apgalvojumus lietā nav iesniegti, lai gan uz šo apstākli tiesa lietas dalībniekiem ir norādījusi, tajā skaitā 2018.gada 20.jūnija lēmumā.

Lietā iesniegtie rakstveida pierādījumi vien apstiprina, ka 2010.gada 29.janvārī, pamatojoties uz atbildētājas iesniegumu, atbilstoši Krimināllikuma 279.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma pazīmēm, uzsākts kriminālprocess Nr.12040001310 par iespējamu patvarīgu rīcību nelaižot atbildētāju viņai izīrētajā dzīvoklī, kā arī par iespējamu prettiesisku rīcību attiecībā pret viņas mantu. Šajā kriminālprocesā prasītājai noteikts liecinieces statuss.

No prasītājas iesniegtās elektroniskā pasta sarakstes ar savu juridiskās palīdzības sniedzēju izriet, ka atbildētāja 2010.gada 28.oktobrī sagatavojusi un iesniegusi Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Latgales iecirknim aprēķinu par zaudējumiem, kas viņai nodarīti 2009.gada 13.-17.novembrī notikušās patvarības rezultātā, norādot iznīcinātās mantas sarakstu. Sarakstā norādītās mantas pirmšķietami atbilst 2006.gada 15.decembra zvērināta tiesu izpildītāja akta Nr.151 lietā Nr.4S-85/2006 fotoizdrukās fiksētajām atbildētājai un viņas mirušajam vīram piederošajām mantām. Arī 2009.gada 13.novembra zvērināta tiesu izpildītāja aktā par izlikšanu no telpām Nr.544 izpildu lietā Nr.1399/2-C8./2009 norādīts uz dzīvoklī esošām mantām un apstākli, ka dzīvoklī dzīvo atbildētāja.

Ziņas, kas dotu pamatu konstatēt, ka atbildētāja laikā no 2009.gada 13.novembra līdz 2009.gada 15.novembrim vai arī vēlāk būtu atbrīvojusi

dzīvokli no savām mantām, kas būtu pamats uzskatīt, ka viņai ir zudusi dzīvokļa lietošanas tiesiskā interese, lietā nav iesniegtas.

Tāpat tiesā nav iesniegtas ziņas, kas dotu pamatu izdarīt pieņēmumu, ka atbildētāja, lūdzot uzsākt krimināļprocesu un iesniedzot krimināļprocesā zaudējumu aprēķinu, ir sniegusi nepatiesas ziņas tiesībsargājošai institūcijai. Tas savukārt apstiprina atbildētājas apgalvojumu, ka viņai ir bijusi liegta iespēja turpināt izmantot dzīvokļa lietošanas tiesības.

Lietā nav strīda, ka atbildētāja no 2009.gada novembra nav veikusi īres maksas samaksu. Lietas materiāliem pievienota 2010.gada 17.marta vēstulē, kurā atbildētāja ir informējusi prasītāju, ka nav veikusi īres maksas samaksu, jo prasītāja viņai liedz izmantot dzīvojamo telpu.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, tā kā īres maksa saistīta ar dzīvojamās telpas lietošanu, tad pastāvot apstākļiem, kas īrniekam liedz izmantot dzīvojamo telpu neatkarīgi no viņa gribas, turklāt, ja šie apstākļi saistīti ar izīrētāja rīcību, īres maksas nemaksāšana konkrētajā strīdā nevar būt pamats pretprasības noraidīšanai.

Prasītājas 2009.gada 2.decembrī tiesai iesniegtajā iesniegumā norādītais, ka atbildētāja 2009.gada 13.novembrī pēc /pers. D/ izlikšanas no dzīvokļa aizgājusi kopā ar /pers. D/ un visām savām mantām, ir pretrunā ar 2009.gada 13.novembra zvērināta tiesu izpildītāja aktā par izlikšanu no telpām Nr.544 izpildu lietā Nr.1399/2-C8./2009 norādīto. Zvērināta tiesu izpildītāja aktā fiksēts, ka /pers. D/ izpildu darbībā nav piedalījies.

Pie šādiem apstākļiem jāatzīst, ka prasītājas iebildumi pret īres līguma noslēgšanu ar atbildētāju mirušā īrnieka vietā nav guvuši apstiprinājumu ar tiesas sēdē pārbaudāmiem pierādījumiem. Nav pamata uzskatīt, ka laikā pēc pretprasības celšanas tiesā līdz strīda izšķiršanai pēc būtības ir zudusi atbildētājas tiesiskā interese, kuras aizsardzībai celta pretprasība.

Ievērojot norādīto Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka atbildētājai ir tiesības uz īres līguma noslēgšanu mirušā īrnieka vietā likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 14.panta ceturtās daļas izpratnē.

[13] Kā tas norādīts Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2017.gada 21.jūlija spriedumā šajā lietā, jāņem vērā izskatāmā strīda visai netipiskie apstākļi. Ievērojot sprieduma 11.punktā konstatēto, dzīvojamās telpas īres līgums slēdzams par dzīvokli, kuru aizņemt tā īpašnieks, jo prasījums par prasītājas izlikšanu nav tiesisks.

Tādējādi attiecībā uz prasību par dzīvojamās telpas īres līguma noslēgšanu apsverama likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 3.panta piemērošana. Atbilstoši šai normai par dzīvojamās telpas īres līguma priekšmetu var būt ne tikai viss dzīvoklis, bet arī tā daļa, kā arī istabas daļa vai caurstaigājama istaba.

[13.1] Atbilstoši lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem un pušu paskaidrojumiem faktiski laikā, kad dzīvokļa lietošanas tiesības vienlaicīgi izmantoja gan prasītāja, gan atbildētāja, uz vienošanās pamata dzīvojamās telpas tika lietotas dalīti. Šis fakts izriet arī no prasītājas apelācijas sūdzības satura.

Šāds secinājums izriet no prasītājas Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā iesniegtā prasības pieteikuma par /pers. D/ dzīvokļa lietošanas tiesību izbeigšanu un mirušajam īrniekam /pers. E/ adresētās vēstules (lietas 1.sējuma 53.-55.lp.). Atbilstoši pierādījumiem lietā prasītāja nav iebildusi pret to, ka mirušais īrnieks /pers. E/ ar sievu (atbildētāja) un dēlu aizņemt divas istabas, kas dzīvokļa plānā (1.sējuma 40.lp) norādītas kā telpa Nr.7 un Nr.10.

[13.2] Prasītājas iesniegtā Apliecinājuma karte vienkāršotajai renovācijai 3.sējuma 44.-46.lp.) un 2018.gada 24.oktobra zvērināta tiesu izpildītāja aktam Nr.00117/083/2018-AKT pievienotās fotoizdrukas apstiprina, ka strīdus dzīvokļa īpašumā ir notikusi pārbūve.

Apliecinājuma kartei pievienotajā telpu grupas plānā (3.sējuma 45.lp) telpa Nr.10 apzīmēta ar Nr.6. Savukārt telpa Nr.7, kas atbilstoši dzīvokļa plānam bija izolēta dzīvojamā istaba, ir apvienota ar virtuvi, kas apzīmēta ar Nr.3. Tādējādi mirušā īrnieka lietošanā nodotā atsevišķā istaba apvienota ar virtuvi un kļuvusi par dzīvojamo istabu ar virtuves nišu. Šāda telpa, tiesas kolēģijas ieskatā, ievērojot konkrētās lietas apstākļus, īpašnieka un īrnieka kopīgi lietotā dzīvoklī uzskatāma par kopējas lietošanas telpu, ja vien puses nevienojas par citādu lietošanas kārtību.

Tā kā īres līgums mirušā īrnieka vietā ar atbildētāju slēdzams par dzīvojamās telpas izīrēšanu dzīvoklī, kuru aizņem prasītāja gan kā mirušā īrnieka ģimenes locekle, gan arī kā dzīvokļa īpašniece, jautājums par īres līguma priekšmetu izšķirams atbilstoši Civillikuma 5.pantā noteiktajam, jo prasītāja un atbildētāja nav vienojušās par dzīvokļa lietošanas kārtību.

[13.3] Pamatojoties uz lietā nodibinātajiem apstākļiem – to, ka ir pastāvējusi dzīvokļa dalīta lietošana; atbildētājas, viņas vīra (mirušā īrnieka) un dēla lietošanā bija nodotas divas istabas; atbildētājas vīrs ir miris, savukārt dēlam (/pers. D/) ir izbeigtas dzīvokļa lietošanas tiesības; dzīvokli lieto prasītāja un viņas ģimenes locekļi (dēls un meita, kas sākotnēji dzīvoklī bija iemitināti kā mirušā īrnieka ģimenes locekļu nepilngadīgie bērni); pēc dzīvokļa pārbūves dzīvojamā istaba, kas bija atbildētājas, viņas vīra un dēla lietošanā, ir apvienota ar virtuvi – tiesas kolēģija atzīst, ka atbildētājas atsevišķā lietošanā nododama dzīvojamā istaba, kas dzīvokļa plānā apzīmēta ar Nr.10, bet Apliecinājuma kartes telpu grupas plānā apzīmēta ar Nr.6.

Tāpat tiesas kolēģija atzīst, ka dzīvokļa atsevišķas dzīvojamās istabas lietošana ir nesaraujami saistīta ar priekštelpas (Apliecinājuma kartes telpu grupas plānā apzīmēta ar Nr.1), vannas istabas (Apliecinājuma kartes telpu grupas plānā apzīmēta ar Nr.2), dzīvojamā istabas ar virtuves nišu (Apliecinājuma kartes telpu grupas plānā apzīmēta ar Nr.3) un palīgtelpas (Apliecinājuma kartes telpu grupas plānā apzīmēta ar Nr.7) lietošanu. No pretprasības pieteikumam pievienotā Dzīvojamās telpas nodošanas-pieņemšanas akta projekta izriet, ka atbildētāja vēlās saglabāt šo telpu lietošanas tiesības. Tāpēc šīs dzīvokļa telpas nododamas atbildētājas, prasītājas un ar prasītājas piekrišanu dzīvoklī iemitināto personu kopīgā lietošanā.

[14] Likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 5.panta ceturtajā daļā likumdevējs noteicis, ja īpašnieks (fiziskā persona) slēdz īres līgumu par dzīvojamās telpas izīrēšanu dzīvoklī, kuru aizņem viņš pats, līgumam piemērojami šā likuma VII nodaļas (Dzīvojamās telpas apakšīre) noteikumi. Savukārt likuma 22.panta pirmajā daļā noteikts, ka apakšīres maksu un maksu par pakalpojumiem pēc dzīvojamās telpas apakšīres līguma nosaka, pusēm vienojoties.

[14.1] Tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa pamatoti konstatējusi, ka no lietas materiāliem izriet, ka mirušais īrnieks un prasītāja par īres maksu nebija vienojušies. Īres maksas apmērs bija ierobežots likuma "Par dzīvojamo telpu īri" Pārejas noteikumos paredzētajā apmērā. Šādā apmērā īres maksu lūgusi noteikt arī atbildētāja ceļot prasību par īres līguma noslēgšanu ar viņu mirušā īrnieka vietā.

Apelācijas sūdzībā pirmās instances spriedumā konstatētais īres maksas apmērs Ls 0,72 (1,02 *euro*) par kvadrātmetru nav apstrīdēts. Tādējādi atbilstoši Civilprocesa likuma 430.panta trešajai daļai, apelācijas instances tiesa īres maksas apmēru atkārtoti nepārvērtē.

Saskaņā ar likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 12.panta pirmo daļu dzīvojamās telpas īres maksa maksājama dzīvojamās telpas īres līgumā noteiktajos termiņos.

1994.gada 30.maijā mirušā īrnieka un namu pārvaldes "Grīziņkalns" noslēgtajā īres līgumā nav norādīts īres maksas samaksas termiņš.

N o pretprasības pieteikumam pievienotā Dzīvojamās telpas nodošanas-pieņemšanas akta projekta izriet, ka atbildētāja vēlās īres maksas maksājumus veikt par katru kārtējo mēnesi līdz mēneša 20.datumam. Prasītāja citu īres maksas samaksas kārtību nav norādījusi.

[14.2] Maksa par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvojamās telpas lietošanu, nosakāma atbilstoši likuma "Par dzīvojamo telpu īri" $11.^3$ panta noteikumiem. Savukārt maksa par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvojamās telpas lietošanu, maksājama normatīvajos aktos vai dzīvojamās telpas īres līgumā noteiktajos termiņos un kārtībā (12.panta otrā daļa).

Atbilstoši likuma "Par dzīvojamo telpu īri" $11.^3$ panta pirmajai daļai dzīvojamās telpas īres līgumā nosakāmi tie pakalpojumu veidi, kurus dzīvojamās telpas lietošanas laikā saņem īrnieks. Pamatpakalpojumus (likuma "Par dzīvojamo telpu īri" $11.^3$ panta pirmās daļas 1.punkts), kuri ir nesaraujami saistīti ar dzīvojamās telpas lietošanu (apkure, aukstais ūdens, kanalizācija un sadzīves atkritumu izvešana, izīrētājs vai pakalpojumu sniedzējs

nav tiesīgs nesniegt (pārtraukt vai neuzsākt).

1994.gada 30.maijā miruša īrnieka un namu pārvaldes "Grīziņkalns" noslēgtajā īres līgumā nav norādīti pakalpojumu veidi, kurus dzīvojamās telpas lietošanas laikā saņem īrnieks. Tomēr no lietas materiāliem izriet, ka dzīvokļa īrnieks šos pakalpojumus ir saņēmis.

Lietā nav strīda, ka dzīvokļa īrniekam ir bijusi iespēja saņemt ar dzīvokļa lietošanu saistītos papildpakalpojumus (likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 11.[3] panta pirmās daļas 2.punkts) – lietot gāzi un elektroenerģiju.

N o pretprasības pieteikumam pievienotā Dzīvojamās telpas nodošanas-pieņemšanas akta projekta izriet, ka atbildētāja vēlās turpināt šo pakalpojumu saņemšanu. Kā arī apmaksāt šos pakalpojumus atbilstoši piestādītajiem rēķiniem pakalpojumu sniedzējam.

Ievērojot to, ka dzīvojamās telpas īres līgums slēdzams par dzīvokļa daļu nevis visu dzīvokli, kas sevī ietver ūdensapgādes, kanalizācijas, apkures un elektroenerģijas kopēju lietošanu, nepastāv pakalpojumu sniedzēju piegādāto pakalpojumu dalītas apmaksas iespēja.

Prasītājas iesniegtā Valsts pārvaldes pakalpojumu portāla izdruka apstiprina, ka strīdus dzīvoklī dzīvesvieta deklarēta prasītājai, atbildētājai, prasītājas meitai Agijai un diviem viņas nepilngadīgajiem bērniem, prasītājas dēlam Reinim. Prasītāja apelācijas instances tiesas sēdē apliecināja, ka visas izdrukā norādītās personas, izņemot atbildētāju, izmanto dzīvokļa lietošanas tiesības, t.i., pastāvīgi dzīvo strīdus dzīvoklī.

Tāpēc ar dzīvokļa lietošanu saistītie pakalpojumi atbildētājai jāapmaksā kopā ar īres maksu pamatojoties uz izīrētāja (prasītājas) izsniegtu rēķinu atbilstoši atbildētājas saņemto pakalpojumu apjomam un proporcionāli dzīvoklī dzīvojošo personu skaitam.

[14.3] Pārējie 1994.gada 30.maijā miruša īrnieka un namu pārvaldes "Grīziņkalns" noslēgtā īres līguma noteikumi paliek nemainīgi un ir saistoši prasītājai kā izīrētājai un atbildētājai kā dzīvojamās telpas īrniecei.

[15] Pamatojoties uz iepriekš norādīto Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka konstatējams pamats pretprasības daļējai apmierināšanai, atzīstot atbildētājas tiesības noslēgt ar prasītāju līgumu miruša īrnieka vietā par dzīvokļa /adrese/, daļas 74,49 m^2 platībā īri uz nenoteiktu laiku ar īres maksu 1,02 *euro* par vienu m^2 mēnesī: nosakot atbildētājas atsevišķā lietošanā dzīvojamo telpu, kas Apliecinājuma kartei pievienotajā telpu grupas plānā apzīmēta ar Nr.6 – 25,5 m^2 platībā, koplietošanā ar izīrētāju un citām ar izīrētāja piekrišanu dzīvoklī iemitinātām personām telpas, kas Apliecinājuma kartei pievienotajā telpu grupas plānā apzīmētas ar Nr.1 – 13,9 m^2 platībā, Nr.2 – 7,1 m^2 platībā, Nr.3 – m^2 platībā, Nr.7 – m^2 platībā, ar dzīvokļa lietošanu saistītie pakalpojumi atbildētājai jāmaksā kopā ar īres maksu pamatojoties uz izīrētāja izsniegtu rēķinu atbilstoši saņemto pakalpojumu apjomam un proporcionāli dzīvoklī dzīvojošo personu skaitam līdz katra kalendārā mēneša 20.datumam.

Izvērtējot pirmās instances tiesas spriedumu, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka konkrētajā gadījumā pirmās instances tiesa kļūdaini noteikusi piemērojamās tiesību normas un taisījusi, nepamatotu un prettiesisku spriedumu daļā par pienākuma uzlikšanu prasītājai atbrīvot strīdus dzīvokli un koplietošanas telpas no viņai piederošām mantām un nodot telpas atbildētājas un /pers. D/ lietošanā un par prasītājas izlikšanu no dzīvokļa. Tāpēc pastāv pamats pretēja sprieduma taisīšanai šajā pretprasības daļā, apelācijas sūdzību apmierinot daļēji.

[16] Tiesas spriedumam jābūt izpildāmam. Tāpēc daļēji apmierinot pretprasību Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka ar tiesas spriedumu atzīstamas atbildētājas īres tiesiskās attiecības mirušā īrnieka vietā, nevis nosakāms prasītājas pienākums noslēgt ar atbildētāju īres līgumu. Vienlaicīgi tiesas kolēģija norāda, ka puses var savstarpēji vienoties par citiem īres tiesisko attiecību noteikumiem.

[17] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, tiesas izdevumi prasītājam piespriežami proporcionāli apmierināto prasījumu apmēram, bet atbildētājam proporcionāli tai prasījumu daļai, kurā prasība noraidīta.

[17.1] Ceļot tiesā pretprasību, atbildētāja, atbilstoši Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 4.punkta prasībām (likuma redakcijā, kas bija spēkā pretprasības celšanas laikā) samaksājusi valsts nodevu 56,92 *euro* (Ls 40). Tā kā pretprasība apmierināta daļēji no prasītājas atbildētājas labā piedzenama valsts nodeva 28,46 *euro* (Ls 20).

[17.2] Iesniedzot apelācijas sūdzību par pirmās instances spriedumu, prasītāja samaksājusi valsts nodevu 199,20 *euro* (Ls 140). Valsts nodeva atbilstoši Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesneses 2013.gada 12.jūlija lēmumā noteiktajam samaksāta Ls 40 (56,92 *euro*) par sprieduma pārsūdzēšanu daļā par pretprasības apmierināšanu un Ls 100 (142,28 *euro*) par sprieduma pārsūdzēšanu daļā par trešās personas patstāvīgo prasījumu apmierināšanu (atbilstoši Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 4.punkta prasībām likuma redakcijā, kas bija spēkā trešās personas patstāvīgo prasījumu celšanas laikā).

[17.2.1] Ar Augstākās tiesas 2017.gada 21.jūlija spriedumu tiesvedība trešās personas prasījumu apmierinātajā daļā izbeigta. Pie šādiem apstākļiem Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasītājas samaksātā valsts nodevas daļa 142,28 *euro* (Ls 100) par apelācijas sūdzību šajā daļā piedzenama prasītājas labā no trešās personas ar patstāvīgiem prasījumiem /pers. D/.

[17.2.2] Tā kā apelācijas sūdzība daļēji apmierināta pretprasības noraidītajā daļā, no atbildētājas prasītājas labā piedzenam par apelācijas sūdzību samaksātās valsts nodevas daļa 28,46 *euro* (Ls 20).

[17.3] Pirmās instances tiesā un apelācijas instances tiesā ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi kopumā radušies 66,96 *euro*. Trešā persona ar patstāvīgiem prasījumiem apmaksājusi tiesas izdevumus 6,26 *euro* (Ls 4,40). Tādējādi valstij atlīdzināmā ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu daļa ir 60,70 *euro*.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu, 42.panta pirmo, otro daļu valsts labā piedzenamo ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu apmēru nosaka proporcionāli prasības apmierinātajai daļai. Tā kā prasība noraidīta, pretprasība apmierināta daļēji, trešās personas patstāvīgo prasījumu daļā tiesvedība izbeigta, iepriekš nesamaksātie tiesas izdevumi valsts ienākumos piedzenami no prasītājas 24,28 *euro*, no atbildētāja 12,14 *euro* un no trešās personas ar patstāvīgiem prasījumiem 24,28 4,26 *euro*.

[18] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 434.panta ceturto daļu, 204.[1] pantu nosakāms 10 (desmit) dienu termiņš no sprieduma spēkā stāšanās dienas sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 204.[1] panta otro daļu, 432.-434.pantu, Civillietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a

pretprasību apmierināt daļēji.

Atzīt, ka /pers. C/, personas kods /personas kods/, kā īrniecei un /pers. A/, personas kods /personas kods/, kā izīrētājai pastāv dzīvojamās telpas īres tiesiskās attiecības par dzīvokļa /adrese/, daļas 74,49 m^2 platībā īri uz nenoteiktu laiku ar īres maksu 1,02 *euro* par vienu m^2 mēnesī: nosakot /pers. C/ atsevišķā lietošanā dzīvojamo telpu, kas Apliecinājuma kartei pievienotajā telpu grupas plānā apzīmēta ar Nr.6 – 25,5 m^2 platībā, koplietošanā ar dzīvokļa īpašnieku un citām ar dzīvokļa īpašnieka piekrišanu dzīvoklī iemitinātām personām telpas, kas Apliecinājuma kartei pievienotajā telpu grupas plānā apzīmētas ar Nr.1 – 13,9 m^2 platībā, Nr.2 – 7,1 m^2 platībā, Nr.3 – m^2 platībā, Nr.7 – m^2 platībā, ar dzīvokļa lietošanu saistītie pakalpojumi /pers.

C/ jāmaksā kopā ar īres maksu pamatojoties uz izīrētāja izsniegtu rēķinu atbilstoši /pers. C/ saņemto pakalpojumu apjomam un proporcionāli dzīvoklī dzīvojošo personu skaitam līdz katra kalendārā mēneša 20.datumam.

Noraidīt /pers. C/ pretprasību pret /pers. A/ daļā par pienākuma uzlikšanu atbrīvot dzīvokli /adrese/, un koplietošanas telpas no viņai piederošām mantām un nodot telpas /pers. C/ un /pers. D/ lietošanā un par /pers. A/ izlikšanu no dzīvojamām telpām /adrese/.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. C/, personas kods /personas kods/, tiesas izdevumus 28,46 *euro* (divdesmit astoņi *euro* 46 centi).

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, tiesas izdevumus 28,46 *euro* (divdesmit astoņi *euro* 46 centi).

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, tiesas izdevumus 142,28 *euro* (viens simts četrdesmit divi *euro* 28 centi).

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 24,28 *euro* (divdesmit četri *euro* 28 centi).

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 12,14 *euro* (divpadsmit *euro* 14 centi).

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 24,28 *euro* (divdesmit četri *euro* 28 centi).

Noteikt sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Valsts labā piedzītie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi iemaksājami bankas kontā: saņēmējs: Tiesu administrācija, NMR 90001672316, saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konta Nr.LV51 TREL 2190 4580 1900 0. Iemaksas mērķis: 21499 ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi civillietā Nr.C29332307.

Izskaidrot, ka pēc sprieduma labprātīgai izpildei noteiktā termiņa notecējuma valsts labā piedzīto ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu apstiprinošs dokuments nekavējoties jāiesniedz Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas kancelejā, pretējā gadījumā spriedums šajā daļā tiks nodots piespiedu izpildei zvērinātam tiesu izpildītājam.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Augstākās tiesas Civillietu departamentā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Rīgas apgabaltiesā.

Tiesneses I.Ramane

I.Stuberovska

I.Zaļā